

วิบากกรรมแห่งความตระหนี่

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ท่านมหาทุคตะเป็นคนยากจนมากนั้น เป็นเพราะวิบากกรรมตระหนี่หวงแหนทรัพย์ในชาติก่อนๆ มาส่งผล ดังนั้นการเอาชนะความตระหนี่จึงสำคัญมาก และเมื่อได้โอกาสทำบุญกับเนือนาบุญอันเลิศ จึงทำให้บุญได้ช่องส่งผลให้ชีวิตพลิกผันจากยากจนเป็นมหาเศรษฐีทันที

การที่ต้องมาเกิดเป็นมหาทุคตะในพุทธันดรที่ผ่านมา นี้ ด้วยเหตุวิบากกรรมได้ช่อง ดวงบาปสีดำที่กลางกายจึงเป็นชนกรรมนำมาเกิดในครรภ์ของมารดาบิดาที่ยากจน พอเกิดมาก็ดำเนินชีวิตตามบิดามารดาด้วยความฝืดเคือง บางครั้งต้องเลี้ยงชีวิตด้วยการกินเดนของพระภิกษุ คือกินอาหารที่เหลือจากพระฉันแล้วยังชีพกันไป แล้ววันหนึ่งเมื่อบุญเก่าได้ช่อง จึงไปเจอกัลยาณมิตรผู้นำบุญที่นำชาวบุญมาบอก

บุญเก่าได้ช่อง อธิบายว่า บุญที่เราเคยทำไว้ไม่ว่าจะภพชาติใดก็ตาม จะตามเจ้าของบุญไปตลอด แต่หากยังไม่ได้ช่อง ก็ยังไม่มีโอกาสส่งผล ทั้งนี้เพราะดวงบาปเข้ามาบั้งคับอยู่ในตัวทั้งความคิด คำพูด และการกระทำ ดังนั้นจะทำอะไรก็ไม่ประสบความสำเร็จ แถมดึงดูดสิ่งไม่ดีเข้าหาตัวอีก ส่งผลให้ได้รับแต่ความทุกข์ทรมาน ฝ่ายบุญจะพยายามหาช่องมาจรด แต่บาปก็หุ้มหมดเลยทั้งซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน ริม ข้าง กลาง ระหว่างหัวต่อ คือ ทุกด้านดำมืดสนิทเลย

การที่บุญพยายามมาจรถนี้ หมายถึง บุญเก่าๆ ที่เคยทำไว้จะส่งกันมาเรื่อยๆ หากมีช่องแม้เพียงขนาดเท่าปลายเข็ม บุญจะได้ช่องสอดละเอียดเข้าไปเลย ผ่านกลางดวงบุญเข้าไป

ดวงที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หยาบนั้น เวลาที่ดวงบาปมาหุ้ม ข้างนอกดำมืด แต่ตรงกลางจะใส เวลาที่บุญได้ช่องส่งผลแล้ว บุญก็จะขยายความใสสว่าง เบียดดวงบาปที่หุ้มดำมืดให้ค่อยๆ หดไป

เมื่อบุญได้ช่องจึงทำให้มาเจอผู้นำบุญที่เป็นบัณฑิต มีดวงปัญญาสว่างไสว นิมนต์พระ ๒๐,๐๐๐ รูป และยังไปชักชวนให้มหาทุคตะได้ทำบุญใหญ่ เพราะเขาเคยเกื้อกูลกันมา บุญนี้เองอยู่เบื้องหลังที่ทำให้มหาทุคตะเกิดกุศล ศรัทธาอยากจะเลี้ยวพระขึ้นมา โดยเกิดความคิดว่า แม้เราไม่มีปัจจัย แต่เรามีหัวใจ เราต้องอาศัยแรงกายแรงใจทุ่มให้สุดตัว จากนั้นจึงไปของานทำที่บ้านเศรษฐี แล้วบุญก็บันดาลให้เศรษฐีรับ เราอย่าคิดว่าการไปของานทำนั้นง่าย อย่างปัจจุบันนี้เวลาไปสมัครงานก็ต้องมีทั้งการทดสอบ การทดลองงาน มีขั้นตอนมากมายกว่าที่เขาจะรับเข้าทำงาน แต่ของมหาทุคตะเกิดขึ้นด้วยบุญบันดาลเศรษฐีจึงรับง่ายๆ เลย

แล้วก็ด้วยบุญอีกเช่นกัน ที่บันดาลให้พระอินทร์ซึ่งปกติอยู่บนสวรรค์อย่างสุขสบายลงมาช่วยปรุงอาหารให้ บุญนี้ยังส่งผลต่อเนื่องมาอีกจนกระทั่งภพชาติสุดท้าย เมื่อได้ถวายภัตตาหารแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ดวงที่วางตรงแกนกลางใสแล้วถูกความมืดครอบงำนั้น ก็กลายเป็นดวงใสสว่างทั้งดวง บุญญาณวิสัยเกิดขึ้นแล้วในกลางกายของมหาทุคตะและครอบครัว รื้อผังจนถาวรที่เคยเกิดขึ้นมาหุ้มดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ที่ฐานที่ ๖ จากดำมืดสนิทให้ใสสว่าง

เวลาที่คนเราถูกห่อหุ้มด้วยบาปอกุศล จะทำให้คิดไม่ออกว่า ควรจะไปประกอบอาชีพอะไร ไปหาทรัพย์ที่ไหน แล้วขยายมาสู่ระดับวาจาที่ไม่รู้จะไปปรึกษาใคร การกระทำก็ติดตันไปหมดเลย ทั้งนี้ เพราะผังจนถาวรครอบงำเอาไว้ จะผลักสมบัติออกไปหมด ดึงวิบัติเข้ามาในตัว และดึงกำเนิดให้ต่ำด้วย ทำให้ต้องเกิดเป็นมนุษย์ชั้นล่างที่สุด สิ่งแวดล้อมก็ไม่ดี คิดอะไรไม่ออก ไม่ได้รูปสมบัติ ได้แต่รูปวิบัติ ใครเห็นก็ไม่เกิดศรัทธาปสาทะ ไม่อยากที่จะนำทรัพย์มาให้

ดวงดำมืดนั้นแหละ เขาเรียกว่า **กัณโถรธรรม** คือ ธรรมที่เป็นอกุศล เกิดขึ้นเพราะความตระหนี่ที่ไม่ได้ให้ทานหุ้มหมดเลย ทั้งหุ้มเคลือบ เอิบอาบ ซึมซาบ ปนเป็น สวมซ้อน ร้อยไล่ หมายถึง หุ้มหมด และซึมเข้าไปหนาแน่นไม่มีช่องว่างที่จะให้บุญได้ช่องเข้าไปช่วยได้เลย

กัณห์ธรรมนี้ทำให้มหาหุตะจนถาวร แต่เมื่อถวายข้าวคลุกปลาตะเพียนตกลงไปในบาตร บุญญาภิสังขารเกิดขึ้นแล้ว บุญเก่าได้ช่องให้ได้เจอภักษณมิตร ทั้งผู้นำบุญและพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และบุญใหม่ที่เกิดขึ้นจากมหาทานบารมี ถวายข้าวคลุกปลาตะเพียนนี้ ก็มาสอดละเอียดเข้าตรงกลางเลย

ยังได้ทำบุญครบถ้วนบริบูรณ์ คือ ทั้งผู้ให้ ผู้รับ วัตถุทานบริสุทธิ์ พร้อมด้วยเจตนาเต็มเปี่ยม ดวงบุญก็สว่างโพล่ง ผั่งจนถาวรที่ครอบงำติดอยู่ในกลางที่หุ้มธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ แวบหายไปเลย เหมือนเราเข้าไปในห้องมืดๆ กดสวิตช์ไฟที่ข้างฝา ความสว่างเกิดขึ้น ความมืดก็หายไป

ท่อธารแห่งบุญสอดละเอียดลงมาจรดที่กลางกายมหาหุตะ เปลี่ยนผั่งจนเป็นผั่งรวย และรวยที่สุดในเมืองนั้นด้วย มีทรัพย์มากกว่าพระราช เพราะดวงบุญนั้นใหญ่กว่าสมบัติที่พระราชามีอยู่ รัตนชาติก็สวยใสไม่มีตำหนิเลย เวลาตีค่านั้นเขาเอาประเทศออกมาตีค่า แลกกันด้วยประเทศทีเดียว อย่างนี้เขาเรียกว่า มีค่าควรเมือง นี่หมายถึงรัตนชาติเพียงก้อนเดียว แต่ด้วยบุญของมหาหุตะที่มีฝนรัตนชาติตกลงมาเป็นกองสูงท่วมหัวนั้นจึงมีค่ามากมายนับประมาณไม่ได้ นี่เป็นการรื้อผั่งจนสร้างผั่งรวยถาวรให้เกิดขึ้นของมหาหุตะ

เพราะฉะนั้น มหาทานบารมีจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก เมื่อเราทุกคนได้ทำผลบุญก็เป็นของเรา ยิ่งถ้ามหาทานบารมีนี้เราถวายแด่ทักษิณบุคคล คือ บุคคลผู้เลิศ เป็นบุคคลที่เข้าถึงธรรมกาย เป็นธรรมกายที่ท้าววิชาปราบมารได้ บุญก็จะยิ่งบังเกิดขึ้นมากมายเป็นอสงไขยอัปमानัง คือ เป็นบุญใหญ่จะนับจะประมาณไม่ได้ และบุญนี้จะติดตามตัวไปทุกภพทุกชาติตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม